Obliczenia naukowe

Lista nr 1 (laboratorium)

autor Piotr Szyma

1.1 Epsilon maszynowy (macheps)

1.1.1 Treść

Napisać program w języku Julia wyznaczający iteracyjnie epsilony maszynowe dla wszystkich dostępnych typów zmiennopozycyjnych Float16, Float32, Float64, zgodnych ze standardem IEEE 754 (half, single, double), i porównać z wartościami zwracanymi przez funkcje: eps(Float16), eps(Float32), eps(Float64) oraz z danymi zawartymi w pliku nagłówkowym float.h dowolnej instalacji języka C.

1.1.2 Rozwiązanie

Rozwiązanie zadania polegało na wykonaniu w pętli dzielenia liczby x (początkowo równej 1) przez 2 póki spełniony był warunek $1 + \frac{x}{2} > 1$. Pętla została zbudowana dla trzech typów liczb zmiennoprzecinkowych – *Float16*, *Float32* oraz *Float64*. Wyznaczone przeze mnie liczby porównałem z ich prawdziwymi wartościami dostępnymi dzięki funkcji *eps*.

1.1.3 Wynik

Wyniki dla poszczególnych typów zmiennoprzecinkowych:

	Wyliczone wartości	Wartość funkcji eps
Float16	9.765625000000000e-04	9.765625000000000e-04
Float32	1.192092895507813e-07	1.192092895507813e-07
Float64	2.220446049250313e-16	2.220446049250313e-16

Wszystkie wartości zgadzały się z wartościami zwracanymi przez funkcję eps

1.2 ETA

1.2.1 Treść

Napisać program w języku Julia wyznaczający iteracyjnie liczbę *eta* taką, że *eta* > 0.0 dla wszystkich typów zmiennopozycyjnych Float16, Float32, Float64, zgodnych ze standardem IEEE 754 (half, single, double), i porównać z wartościami zwracanymi przez funkcje: *nextfloat(Float16(0.0))*, *nextfloat(Float64(0.0))*

1.2.2 Rozwiązanie

W tym zadaniu należało znaleźć najmniejszą liczbę x, t. że x > 0, tj. jest to najmniejsza liczba rozróżnialna od zera. W celu wyliczenia tej liczby przyjąłem sobie za x = 1 i uruchomiłem pętlę, która dzieliła liczbę x przez 2 póki spełniony był warunek x > 0. Wyznaczone przeze mnie liczby zestawiłem z wartościami zwracanymi przez funkcję *nextfloat*.

1.2.3 Wynik

Wyniki dla poszczególnych typów zmiennoprzecinkowych:

	Wyliczone wartości	Wartość funkcji nextfloat
Float16	5.960464477539063e-08	5.960464477539063e-08
Float32	1.401298464324817e-45	1.401298464324817e-45
Float64	4.940656458412465e-324	4.940656458412465e-324

W tym wypadku również wyniki wyliczone iteracyjnie potwierdziły się z rzeczywistą wartością zwracaną przez *nextfloat*.

1.3 Maksymalna wartość arytmetyki (MAX)

1.3.1 Treść

Napisać program w języku Julia wyznaczający iteracyjnie liczbę (MAX) dla wszystkich typów zmiennopozycyjnych *Float16, Float32, Float64*, zgodnych ze standardem IEEE 754 (half, single, double), i porównać z wartościami zwracanymi przez funkcje: realmax(Float16), realmax(Float32), realmax(Float64) oraz z danymi zawartymi w pliku nagłówkowym float.h dowolnej instalacji języka C lub z danymi z wykładu lub zob. raport.

1.3.2 Rozwiązanie

W celu wyznaczenia MAX dla w/w typów stworzyłem zmienną x, która początkowo była równa 1. Utworzyłem pętlę, w której wykonywałem operację mnożenia x przez 2. Warunkiem końca pętli był moment, w którym funkcja isinf, które jako parametr podano $2 \cdot x$ zwracała prawdę. Ponad to, aby znaleźć największą, nie nieskończoną wartość, liczbę x mnożyłem przez (2 - eps), gdzie eps zostało wyliczone w podpunkcie 1.1.

1.3.3 Wynik

Wyniki dla poszczególnych typów zmiennoprzecinkowych:

	Wyliczone wartości	Wartość funkcji realmax()
Float16	6.550400000000000e+04	6.550400000000000e+04
Float32	3.402823466385289e+38	3.402823466385289e+38
Float64	1.797693134862316e+308	1.797693134862316e+308

W tym wypadku również liczby zwrócone w wyniku wykonania programu są równe wartościom funkcji *realmax()*.

Jaki jest związek liczby macheps obliczonej przez nas w zadaniu z pojęciem precyzji arytmetyki podanym na wykładzie? Zgodnie z definicją, precyzją arytmetyki nazywamy maksymalny co do wartości błąd względny, jaki może zajść podczas procesu zaokrąglania liczby rzeczywistej do jej odpowiednika w arytmetyce zmiennoprzecinkowej. Macheps równa się więc precyzji arytmetyki.

Jeśli chodzi o relację między MIN_{sub}, a obliczoną przez nas wartością ETA, to – zgodnie z raportem Williama Kahna dotyczącym standardu IEEE 754 – jest to to samo. Oto fragment raportu:

Subnormals, which permit Underflow to be Gradual, are nonzero numbers with an unnormalized significand n and the same minimal exponent k as is used for 0.

W celu porównania wyników z biblioteką float.h języka C, napisałem krótki program importujący bibliotekę float.h oraz wyświetlający w terminalu wartości stałych FLT_MAX oraz DBL_MAX, które – odpowiednio – równają się wyliczonym wartościom Float32 oraz Float64.

2.1 Liczba Kahan'a

2.1.1 Treść

Kahan stwierdził, że epsilon maszynowy (macheps) można otrzymać obliczając wyrażenie $3\left(\frac{4}{3}-1\right)-1$ w arytmetyce zmiennopozycyjnej. Sprawdzić eksperymentalnie w języku Julia słuszność tego stwierdzenia dla wszystkich typów zmiennopozycyjnych Float16, Float32, Float64.

2.1.2 Rozwiązanie

Wykonałem kod obliczający wyrażenie zaproponowane przez Kahan'a dla poszczególnych arytmetyk. Wyliczone wartości zestawiłem w tabeli wraz z rzeczywistym epsilonem.

2.1.3 Wynik

	Wyliczone wartości	Wartość funkcji eps()
Float16	-9.765625000000000e-04	9.765625000000000e-04
Float32	1.192092895507813e-07	1.192092895507813e-07
Float64	-2.220446049250313e-16	2.220446049250313e-16

Oczywiście z matematycznego punktu widzenia wartość tego wyrażenia to 0, niestety jednak komputer, w związku z ograniczoną precyzją, musi zaokrąglić wartość ułamka $\frac{4}{3}$ do najbliższej mu reprezentacji w arytmetyce zmiennoprzecinkowej, generując pewien względny błąd. I właśnie błąd ten, co do modułu, jest równy wartościom *macheps* dla poszczególnych arytmetyk – co potwierdza stwierdzenie W. Kahana.

Zadanie 3

3.1 Równomierne rozmieszczenie

3.1.1 Treść

Sprawdź eksperymentalnie w języku Julia, że w arytmetyce Float64 (arytmetyce double w standarcie IEEE 754) liczby zmiennopozycyjne są równomiernie rozmieszczone w [1, 2] z krokiem δ = 2^{-52} . Innymi słowy, każda liczba zmiennopozycyjna x pomiędzy 1 i 2 może być przedstawione następująco x = $1 + k \cdot \delta$ w tej arytmetyce, gdzie k = $1, 2, \ldots, 2^{52} - 1$ i δ = 2^{-52} . Jak rozmieszczone są liczby zmiennopozycyjne w przedziale [½, 1], jak w przedziale [2, 4] i jak mogą być przedstawione dla rozpatrywanego przedziału

3.1.2 Rozwiązanie

Eksperymentalnie sprawdziłem krok dla krańców w/w przedziałów. W celu zaobserwowania różnicy użyłem wbudowanej w Julię funkcji *bits*. Okazało się, że współczynnik k dla różnych zakresów różni się. Jest to odpowiednio k = 1 dla [1, 2], $k = \frac{1}{2}$ dla $[\frac{1}{2}, \frac{1}{2}]$ oraz k = 2 dla $[\frac{1}{2}, \frac{1}{2}]$. Fragment wydruku konsoli przedstawiłem poniżej.

3.1.3 Wynik

Poniżej przedstawiłem tabelę dla poszczególnych zakresów z bitami liczb z lewego krańca każdego z przedziałów oraz ze "skokiem", tj. po dodaniu odpowiednich wartości δ.

Dla x = 1.0,
$$\delta$$
 = 2^{-52}

liczba	bity
Х	001111111111000000000000000000000000000
x + δ	001111111111000000000000000000000000000
nextfloat(x)	001111111111000000000000000000000000000

Dla x = 0.5, δ = 2^{-53}

liczba	bity
Х	001111111110000000000000000000000000000
x + δ	001111111110000000000000000000000000000
nextfloat(x)	001111111110000000000000000000000000000

Dla x = 2.0, δ = 2^{-51}

liczba	bity
Х	010000000000000000000000000000000000000
x + δ	010000000000000000000000000000000000000
nextfloat(x)	010000000000000000000000000000000000000

Różnice w wartości delty dla różnych przedziałów wynikają z budowy liczb w standardzie IEEE 754. Odległości między kolejnymi różnymi liczbami są zależne od cechy liczby. W danej cesze liczby występują tak samo gęsto. Zmiana cechy o 1 powoduje zmianę delty, a więc "zagęszczenia". W przypadku wzrostu cechy o 1, dwukrotnie wzrasta odległość między kolejnymi liczba – analogicznie w przypadku zmniejszenia cechy – odległość spada o połowę.

Zadanie 4

4.1 Znajdywanie $x + \frac{1}{x} \neq 1$

4.1.1 Treść

Znajdź eksperymentalnie w arytmetyce Float64 zgodnej ze standardem IEEE 754 (double) liczbę zmiennopozycyjną x w przedziale 1 < x < 2, taką, że $x+\frac{1}{x}\neq 1$

4.1.2 Rozwiązanie

W celu odnalezienia liczby spełniającej warunek zadania napisałem program, który w pętli dodawał do liczby 1 wartość *macheps* do momentu spełnienia warunku $x + \frac{1}{x} \neq 1$. Z racji tego, że zacząłem od 1.0, odnaleziona liczba jest też najmniejszą możliwą.

4.1.3 Wynik

Odnaleziona liczba to:

1.000000057228997

Bity:

5.1 Iloczyn skalarny dwóch wektorów

5.1.1 Treść

Napisz program w języku Julia realizujący następujący eksperyment obliczania iloczynu skalarnego dwóch wektorów. Policz sumę na 4 sposoby.

5.1.2 Rozwiązanie

Zadanie polegało na obliczeniu iloczynu skalarnego dwóch zadanych wektorów przy pomocy 4 algorytmów. **Algorytm A** polegał na obliczeniu "w przód" sumując kolejne iloczyny składników, **Algorytm B** na obliczeniu "w tył" sumując iloczyny od końca, **Algorytm C** na obliczeniu dwóch sum, oddzielnie dla iloczynów dodatnich, oddzielnie dla ujemnych (od największych do najmniejszych), a później sumowaniu sum częściowych, a **Algorytm D** na działaniu odwrotnym do Algorytmu C, tj. od najmniejszych do największych.

5.1.3 Wynik

Float32

Algorytm	Wynik
Α	-4.999443e-01
В	-4.543457e-01
С	-5.000000e-01
D	-5.000000e-01

Float64

Algorytm	Wynik
Α	1.025188e-10
В	-1.564331e-10
С	0.000000e+00
D	0.00000e+00

Rzeczywista wartość: -1.00657107000000e - 11

Jak widać, wyniki otrzymane w wyniku działania każdego z algorytmów różnią się znacząco od rzeczywistej wartości. Jeśli chodzi o analizę to o ile wyniki *Float32* są bardzo rozbieżne, to wyniki dla arytmetyki podwójnej precyzji dały dobre przybliżenie.

Cennym wnioskiem z przeprowadzonego ćwiczenia jest fakt, że kolejność dodawania liczb ma wpływ na to, jaki wynik otrzymamy.

6.1 Oblicz wartość funkcji

6.1.1 Treść zadania

Policz w języku Julia w arytmetyce Float64 wartości następujących funkcji $f(x) = \sqrt{x^2 + 1} - 1$ oraz $g(x) = \frac{x^2}{\sqrt{x^2 + 1} + 1}$ dla kolejnych wartości argumentu x = 8⁻¹, 8⁻², 8⁻³, ... Chociaż f(x) = g(x) to komputer daje różne wyniki. Które z nich są wiarygodne, a które nie?

6.1.2 Rozwiązanie

W celu wyliczenia wartości funkcji stworzyłem w Julii funkcje, które w odpowiedniej kolejności wykonywały poszczególne operacje. Wartości zwracane przez poszczególne wywołania - z odpowiednim parametrem - zawarłem w poniższej tabeli.

6.1.3 Wynik

Parametr	Wartość $f(x)$	Wartość $oldsymbol{g}(oldsymbol{x})$
8 ⁻¹	7.782219e-03	7.782219e-03
8 ⁻²	1.220629e-04	1.220629e-04
8-3	1.907347e-06	1.907347e-06
8 ⁻⁴	2.980232e-08	2.980232e-08
8 ⁻⁵	4.656613e-10	4.656613e-10
8 ⁻⁶	7.275958e-12	7.275958e-12
8 ⁻⁷	1.136868e-13	1.136868e-13
8-8	1.776357e-15	1.776357e-15
8 -9	0.00000e+00	2.775558e-17
8-10	0.00000e+00	4.336809e-19
8 ⁻¹¹	0.00000e+00	6.776264e-21
8 ⁻¹²	0.00000e+00	1.058791e-22

Do pewnego momentu wyniki dla f(x) i g(x) są sobie równe, i – po porównaniu ich z wynikami wyliczeń w pakiecie matematycznym Wolfram Alpha - poprawne. Jednak, gdy, w przypadku f(x), argument funkcji osiąga wartość 8^{-9} , funkcja zaczyna zwracać wartość 0. Wynika to prawdopodobnie z tego, że na koniec wykonujemy odejmowanie 1 od bardzo małego pierwiastka.

7.1 Wyznacz pochodną

7.1.1 Treść zadania

Skorzystać z wzoru do obliczenia w języku Julia w arytmetyce *Float64* przybliżonej wartości pochodnej funkcji $f(x) = \sin(x) + \cos(3x)$ w punkcie $x_0 = 1$ oraz błędów.

7.1.2 Rozwiązanie

W celu wyliczenia wartości pochodnej stworzyłem w Julii funkcję wykorzystującą wzór

$$f'(x_0) = \frac{f(x_0 + h) - f(x_0)}{h}$$

7.1.3 Wynik

Rzeczywista wartość tej pochodnej w punkcie 1 to około 0.116942281. Ta wartość posłużyła mi do obliczenia błędu.

Dla dużych wartości h

h	Wartość funkcji pochodnej	Błąd
2-1	1.870441e+00	1.753499e+00
2 -2	1.107787e+00	9.908448e-01
2 -3	6.232413e-01	5.062990e-01
2 -4	3.704001e-01	2.534578e-01

Dla wartości bliskich realnej wartości

h	Wartość funkcji pochodnej	Błąd
2 ⁻²⁶	1.169423e-01	5.764546e-08
2 -27	1.169423e-01	3.529372e-08
2 -28	1.169423e-01	5.491394e-09

Dla bardzo małych wartości h

h	Wartość funkcji pochodnej	Błąd
2 -51	0.00000e+00	1.169423e-01
2 -52	-5.00000e-01	6.169423e-01
2 -53	0.00000e+00	1.169423e-01
2 -54	0.00000e+00	1.169423e-01

Zmniejszając wartość h do pewnego momentu osiągamy oczekiwane rezultaty — wynik bliższy prawdzie. W pewnym momencie natomiast przewagę nad dokładnością przejmuje błąd obliczeń arytmetyki. Prawdopodobnie wynika to z tego, że operujemy na bardzo małych liczbach coraz bliższych epsilonowi maszynowemu. Chcąc uzyskać lepszy, dokładniejszy wynik, musielibyśmy zwiększyć dokładność arytmetyki.